

Butlletí 116

www.arxivers.com

Juny 2014

El vocal informa

- Vocabia d'Activitats - Visites guiades a arxius

Destaquem

- Presentació del nou web de l'AAC-GD
- La crua realitat del sector arxivístic català a la XI Jornada d'Estudi i Debat de l'AAC-GD

- AURORA: l'arxiu digital de protocols de Barcelona
- Visita a l'Arxiu de l'Orfeó Català - Palau de la Música Catalana
- Jornada Fons Documentals per a l'Estudi de la Guerra de Successió

Girona 2014

- Girona 2014. Arxius i Indústries Culturals

La proposta

- Exposició "Els presos i el Port de Tarragona [1792-1884]"

De l'arxiu a l'arxiver

- Oriol Casanovas i López
Arxiu Provincial de l'Escola Pia de Catalunya

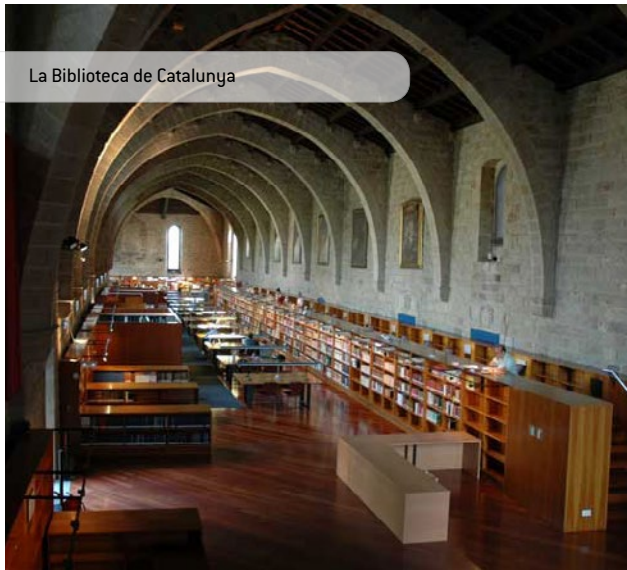
Editorial

Més mals exemples: els fons Plaza & Janés i Francesc Cabana

No fa gaires dies que s'ha sabut que el projecte d'incorporar fons editorials a la Biblioteca de Catalunya continuarà. La dèria per a fer arxius temàtics, per tant, no s'atura. El mestre d'arxivers Elio Lodolini es deu remoure a la seva tomba cada vegada que algú concebeix de manera grandiloqüent un nou "Arxiu de la literatura", un "Arxiu de l'arquitectura" o un "Arxiu de les editorials i el llibre", o com en vulguin dir. Cap d'ells són un arxiu, cap d'ells fa un favor a l'arxivística i als seus professionals, i cap d'ells és, essencialment, una aposta innovadora i moderna. No. Lodolini ja mencionava a Eugenio Casanova i Antonio Panella com a crítics persistents a la idea d'un "Arxiu de la Primera Guerra Mundial", a principis del segle XX. La crítica a aquesta modalitat ja data de fa més de cent anys. En realitat, es tracta de col·leccions antiarxivístiques de documents de caràcter editorial, empresarial, vagament personals i presumptament importants per a "recuperar la memòria" d'una activitat professional —se suposa— més important que moltes d'altres. Ho vàrem criticar com a mala pràctica en el cas del Fons Tusquets i ho continuem criticant ara en el cas de la donació d'una part del fons de l'actual grup editorial Penguin Random House, el que semblarien el subfons Plaza & Janés i el subfons Grijalbo. Una part —se suposa— perquè la informació aportada per la Biblioteca de Catalunya i la nota de premsa emesa pel Departament de Cultura són

clarament deficitàries, incompletes i poc precises. I el respecte al principi de provenença? I el principi de la integritat de fons? I el principi de la unitat de fons? Res de res. És més, a la pregunta que l'Associació va fer sobre el per què una donació que s'havia estat gestionant inicialment des de l'Arxiu Nacional havia anat a parar finalment a la Biblioteca de Catalunya, la resposta va ser que, en realitat, tota la col·lecció fotogràfica anava a parar a l'Arxiu Nacional i els "papers" a la Biblioteca de Catalunya. No només es falta al respecte a la tomba dels il·lustres, sinó a tot el col·lectiu professional i sobretot als ciutadans, que no sabran on coi serà cada cosa. El deliri maximalista del deuentisme és, en realitat, despotisme il·lustrat del segle XVIII. Res de nou, massa de vell.

Però més preocupant és el cas de l'adquisició del fons Francesc Cabana "d'història de l'empresa catalana". Ningú dubta de la importància de la seva documentació, ni del conjunt d'informació que hagi anat recollint al llarg de la seva activitat investigadora, que tant de profit ha fet a la memòria de les empreses de la burgesia catalana. El que posem en dubte des de l'Associació i denunciem és l'opacitat absoluta d'aquesta adquisició, d'aquesta compra, de la destinació de més de 135.882 euros del pressupost del Departament de Cultura per a comprar un fons constituït per "...?"; no hi ha cap document públic ni cap comunicat, ni cap nota de premsa que explici el

La Biblioteca de Catalunya

detall d'aquesta documentació. No hi ha ni la trista menció a un total de documents. L'única informació de què es disposa és la d'un article al diari Catalunya.cat del periodista Víctor Saura, en què precisament es denuncia la sospitosa connexió entre una presumpta situació econòmica delicada de Francesc Cabana i la compra del seu fons documental. El títol del fons, en tot cas, sí que surt al DOGC del dia 12 de juny [Expedient de contractació CU-2014-277] i la menció de fons "d'història de l'empresa catalana" de nou evoca a la concepció temàtica de l'arxivística des del Sistema d'Arxius de Catalunya. De mica en mica, la política comunicativa del Departament de Cultura va castigant el mateix departament amb una informació rànica, poc adequada i a totes llums llunyana dels camins de l'arxivística moderna. No ho podem dir d'una altra manera, ni de manera més clara.

Però, a més, el cas del fons de Francesc Cabana demostra el que

entén realment el Departament de Cultura per transparència. Una concepció que contrasta massa amb el que encara fa unes setmanes es defensava a la Comissió Permanent del Consell Nacional de Cultura, on es va manifestar que la Comissió Nacional d'Avaluació, Accés i Tria Documental s'hauria de convertir també en l'òrgan màxim en matèria de transparència a Catalunya. Però amb quina lleugeresa es pot defensar aquest posicionament si continuem destinant pressupost de Cultura a l'adquisició de fons documentals dels quals no en sabem res en absolut, ni de què tracten ni com estan configurats? Què entén el Departament de Cultura per retre comptes? Què entén per ètica? Com es pot defensar, per una banda, la necessitat dels arxius i sobretot de la gestió de documents en la transparència i l'accés a la informació pública, i per l'altra, operar adquisicions patrimonials amb aquesta mala praxi i d'una manera escandalosament opaca? No es pot.

Cal preguntar-se, a més, quan estaran a disposició dels ciutadans el Fons Tusquets (ja han passat més de sis mesos des de la seva adquisició), els Fons Plaza & Janés i Grijalbo, i el Fons Francesc Cabana per a la seva consulta, per a la seva posada en valor, per a legitimar la inversió econòmica que s'hi està destinant? Perquè el més lamentable d'aquests despropòsits és que continuem sense subvencions per als municipis (un any més) en matèria de gestió de documents per les "estretors" pressupostàries. De la mateixa manera que per a l'elaboració del Registre d'Arxius de Catalunya, iniciativa que finalment començarà el proper mes de setembre, i la inspecció que es farà als arxius que en vulguin formar part s'hauran de fer amb personal ja existent als arxius comarcals, la qual cosa comportarà augmentar-ne la càrrega diària, perquè "no hi ha recursos." I així, podríem seguir. Feu l'exercici d'anar sumant: 366.065, 135.882... No és un problema de recursos, és un problema dramàtic de gestió, de manca de transparència, de manca d'ètica professional i d'un desconeixement demostrat del que hauria de ser l'arxivística del segle XXI a Catalunya.

El vocal informa

Vocalia d'Activitats - Visites guiades a arxius

Betlem Martínez

Una de les propostes que us feiem des de la Vocalia d'Activitats en la nostra presentació de programa era reprendre una de les activitats que ja havíem dut a terme fa molts anys a l'Associació: les visites guiades a arxius.

Aquesta proposta va sorgir del suggeriment d'una sòcia que recordava com van

ser d'interessants ja fa més de quinze anys aquestes visites. En aquell temps van venir propiciades, per una banda, per l'estrena de nous equipaments, com el recentment remodelat Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (Casa de l'Ardiaca) o la nova seu de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, però també per l'organització d'una visita

expres a l'Archivo General de Indias.

Ara per ara, no ens plantejem marxar gaire lluny. Aquí, a Catalunya, tenim una oferta que no para de créixer dia rere dia i que pensem que us serà força atractiva, ja sigui per la importància dels fons documentals que custodien aquests arxius, per qüestions lligades a innovació tecnològica

lògica, per la capacitat organitzativa o metodològica del centre, pel valor arquitectònic o emblemàtic de l'equipament o per la infraestructura de l'arxiu, etc.

Abans de les vacances us n'hem fet un tastet: l'exquisidesa de l'Arxiu de la Fundació Orfeo Català - Palau de la Música Catalana, que també va poder seguir per Twitter al mateix temps que gaudíem de les explicacions i podíem veure les joies documentals de l'arxiu i la singularitat de l'edifici mateix.

A partir de setembre i fins a finals d'any tenim programades més visites que us anirem donant a conèixer esglaonadament, però us en fem un petit avanç: Archivo Intermedio Militar Pirenaico del Acuartelamiento de El Bruch, Arxiu General de la

Diputació de Barcelona, Arxiu de la Corona d'Aragó, Arxiu del Banc de Sabadell i Arxiu del Parlament de Catalunya.

Però això continuarà. El 2015 tindrem un nou calendari de visites, ja que el degoteig d'ofers de molts centres d'arxiu no para d'arribar i veiem que el ventall és prou ampli per a preveure que aquesta activitat tindrà força continuïtat.

No sempre us podem oferir els horaris de visita fora d'horari laboral. Ho hem intentat, però els col·legues que dediquen unes hores de la seva jornada a fer-nos d'amfitrions no sempre poden ampliar l'horari. Tanmateix, no hem volgut perdre l'oportunitat que se'ns brinda de col·lar-nos dins dels arxius, sobretot pensant en els companys i companyes que per les

diverses circumstàncies –perquè són estudiants, perquè estan a l'atur o perquè tenen flexibilitat horària– sí que els és possible adaptar-se a altres horaris de visita. No sempre serà així, però; també tindrem visites en dissabte. No patiu.

Evidentment, les visites són gratuïtes. Us recomanem que estiguen atents als diferents canals de difusió de l'Associació, ja que les places són limitades i s'atorguen per rigorós ordre d'inscripció.

Esperem que aquesta nova activitat, reciclada del passat, sigui del vostre interès i que us enriqueixi i us porti altres visions de la professió, experiències que enforteixin les relacions interprofessionals i l'aprenentatge d'altres realitats arxivístiques i de la gestió de la documentació.

Destaquem

Presentació del nou web de l'AAC-GD

Mònica Sesma

Com ja sabreu, fa unes setmanes que s'ha presentat el nou lloc web de l'Associació d'Arxivers-Gestors de Documents de Catalunya. El projecte de renovació de la pàgina té com a principal objectiu impulsar-la com a canal preferent de comunicació, informació i promoció de l'AAC-GD, convertir-la en l'instrument transversal de difusió de les iniciatives de les diferents vocalies i adaptar-la als formats requerits per als nous dispositius mòbils.

Aquests nous canvis permeten obtenir millores tècniques, guanyar en agilitat i dinamisme, facilitar la navegació, i realitzar una actualització i progressiva ampliació dels continguts.

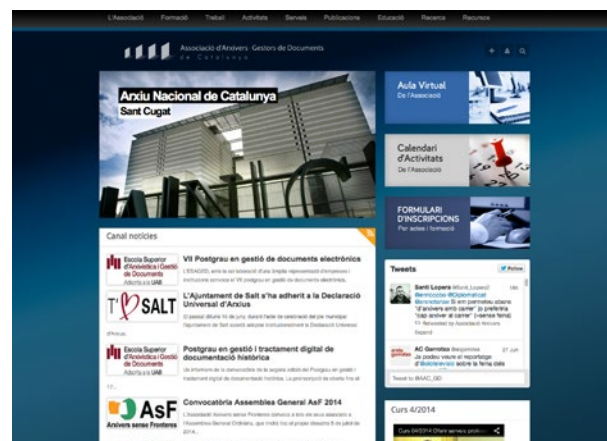
L'objectiu d'aquest web ha estat, en tot moment, crear un marc d'interacció entre el col·lectiu arxiver i la Junta i cadascun dels vocals que la integren. Amb aquesta idea de facilitar la relació soci-Associació s'han creat correus corporatius, els

quals estan presents en cadascuna de les subpàgines principals, i en l'apartat de presentació de la Junta. No dubteu a utilitzar-los sempre que en tingueu necessitat. S'ha buscat reflectir l'abast del projecte de l'AAC-GD, tant pel que fa a projectes com pel que fa a comissions i grups de treball que hi participen, de manera que es fa palesa la diversitat arxivística i la seva extensió en el territori català.

Com a exemples de nous continguts inte-

Autor: Santiago Lopera

grats, cal fer esment que des de les sub-pàgines principals de les vocalies de Recerca i de Treball properament s'accedirà a l'Observatori del Mercat Laboral, que ja fou presentat en la darrera Jornada d'Estudi i Debat, i que pretén avaluar la situació del mercat laboral dels professionals de l'arxivística i de la gestió de documents a Catalunya.

Volem destacar també que en el moment en què es publicarà aquest article s'estarà impartint el primer curs de formació continuada de l'Aula Virtual, una de les grans novetats d'aquest nou web. Aquesta nova eina permetrà ampliar el ventall de cursos i activitats formatives, i apropar la formació als professionals, amb independència de la procedència geogràfica i de l'horari laboral. I no ens hem d'oblidar de l'espai dedicat a l'Educació, acabat de crear, que vol esdevenir un servei de referència en didàctica dels arxius, tant per al col·lectiu d'arxivers com per a professionals procedents del món de l'educació.

Com a activitat de caràcter més lúdic, cal subratllar la recuperació de les visites guiades als arxius, una activitat que està tenint molt bona acollida entre els associats.

Així mateix, cal recordar que, amb l'objectiu de convertir-lo en un lloc molt més visual, a principis d'aquest any 2014 es va dur a terme el projecte de recuperació d'imatges "Un arxius, dos clics, tres imatges compartides", que ha comptat amb una àmplia participació d'arxius d'arreu del territori. Algunes de les imatges recollides en aquest projecte ja han estat utilitzades en la confecció del disseny del nou espai web i la resta han passat a formar part d'un banc d'imatges que progressivament, segons les necessitats, s'aniran integrant tant al web, com a altres documents que pugui editar l'AAC-GD. La recollida d'imatges està sempre oberta, i si algú de vosaltres vol enviar alguna fotografia (amb una resolució mitjana de 800 x 600 o més) la pot fer arribar a través del correu difusio@arxivers.cat, i passarà a integrar

directament el banc d'imatges de què acabem de parlar.

El web que ara us presentem és la primera fase d'un projecte que esperem que vagi creixent amb el temps, ja que entenem el web com un ens viu que constantment es modifica i es transforma. Tan sols resta anunciar que des de l'Associació esperem presentar-vos, abans de fi d'any, l'àrea d'associat/ada, a la qual tan sols tindran accés els soci i sòcies i que contindrà continguts específics, actualitzats i d'interès rellevant per a l'exercici de la professió, com els darrers números de la revista *Ligall*, la borsa de treball, el servei d'alerta...

El web, juntament amb les xarxes socials, són la cara més visible de l'AAC-GD i la carta de presentació més enllà del col·lectiu dels associats i del territori català. Esperem que aquest sigui un projecte que perduri en el temps, aportis respostes a les necessitats que vagin sorgint i representi la realitat de la nostra professió.

La crua realitat del sector arxivístic català a la XI Jornada d'Estudi i Debat de l'AAC-GD

Raül Aguilar Cestero*

Estem vivint moments dramàtics a escala social, política, econòmica i cultural no només com a professió, sinó com a societat. I en aquest context –paraula que la nostra professió tant valora en parlar de la producció documental– una crònica amable i ensucrada de la Jornada seria com faltar a allò que els arxivers tant valorem: la qualitat, la fiabilitat, l'autenticitat i les

dades fidedignes. I és que no puc oblidar que aquell vespre del 28 de maig, en sortir del MMB, les manifestacions de solidaritat contra el desallotjament i enderroc de Can Vies desembocaren, per tercera nit consecutiva, en cassolades, barricades i greus enfrontaments entre veïns i forces policials, no ja només a Sants sinó a d'altres barris de la ciutat i del país.

En aquest context puntual, conseqüència d'un de més general, anomenar les coses pel seu nom i afrontar la realitat és l'únic camí viable i això és precisament el que, amb tant d'encert, es va proposar l'AAC-GD amb l'organització d'aquesta Jornada. En

primer lloc, pretén mostrar una radiografia recent del mercat laboral dels arxivers a Catalunya, per tenir dades fiables amb què denunciar els greus desequilibris i perills del sector i construir alternatives, i en segon lloc, donar a conèixer algunes solucions pal·liatives actuals i futures per a afrontar la greu situació laboral com a oportunitats laborals en organitzacions internacionals, especialment a la UE, i les noves portes que poden obrir les certificacions professionals o el camp que encara ens queda per córrer als arxivers en el món de les TIC. La intenció era bona, immillorable al meu parer, però al final del dia

D'esquerra a dreta, David Masgrau, Sara Folch i Jordi Serra, durant la presentació de l'estudi del mercat laboral dels arxivers catalans.
Autora: Olga Tàpias

no vaig poder evitar sentir-me decebut, perquè, tot i que parlar d'aquests temes és necessari, tinc la sensació que, en el fons, les úniques vies que ens queden són la denúncia continuada de la situació i el foment d'unes cures paliatives que no resoldran un problema que és estructural i polític, i que no només afecta els arxivers, com a professió, sinó tota la societat.

A primera hora del matí es va presentar l'estudi del mercat laboral –dirigit per Sara Folch i Jordi Serra i desenvolupat per David Masgrau–, que demostra, tot i estar encara en procés de completar-se, una profunda divisió entre una part de la professió laboralment “acomodada” i unes joves generacions d'arxivers condemnades a la precarietat més absoluta, una situació en què tots hem de ser suficientment intel·ligents, “acomodats” i precaris, per veure que el que està en joc és el futur de la professió. I si mirem més enllà del nostre melic també apreciarem que no només som els arxivers els que patim aquesta situació, sinó que és extensible al conjunt dels joves i del país. Aquest context ens obliga a replantejar-nos-ho tot una altra vegada i a ser crítics amb el gran desenvolupament que ha viscut la professió en els darrers vint anys, des de la nostra formació fins a la nostra praxi diària. Alguns dels assistents van comentar que estem sobrequalificats i, sense dubte, ho estem per estar a l'atur o per fer les feines amb els contractes precaris que ens veiem obligats a assumir, però no estem suficientment formats per a obrir vies estables de sortida a aquesta situació laboral.

Després de l'estudi del mercat laboral, Gustau Castañer –com d'altres vegades que l'he escoltat– va fer una magnífica intervenció en què ens va obrir els ulls

sobre el món de l'arxivística que hi ha fora de la nostra petita pàtria. Un exercici molt saludable i normal. El que no és normal és que els arxivers, com la resta de catalans, ens veiem obligats a marxar a l'estranger per poder tenir un futur laboral digne. El que seria normal és que el futur el tinguéssim aquí i que optar per marxar a l'estranger fos una opció més per a formar-nos i aprendre d'aquesta experiència. Jo i la majoria dels meus companys de professió volem viure i treballar a Catalunya, i ens resistim a fugir dels problemes de casa perquè volem solucionar-los. La tercera i quarta ponència de la Jornada versaren sobre l'Avantprojecte de llei de serveis professionals i la incipient moda o nínxol de mercat, al nostre país, de les agències de certificació professional. Com molt bé va explicar Toni Molina, primer vam dividir les clàssiques especialitzacions universitàries en milers de bocins amb el Pla Bolonya i, després, quan ja ningú sap explicar amb el seu currículum què ha estudiat o què sap fer, creem les agències privades perquè certifiquin que allò que hem estudiat o treballat és real. Des del meu punt de vista estem fent la feina dues vegades i complicant el món i la vida de les persones amb un munt de burocràcia mercantilitzada i innecessària. I tot això són dades que després nosaltres haurem de gestionar! Unes dades que ja han escapat del nostre control i maleïm per recuperar, però que són irrecuperables pel volum que representen. I per acabar, la taula rodona de la tarda, moderada pel sempre eloqüent vicepresident de l'Associació, Vicenç Ruiz, i en què van participar quatre representants del món de l'empresa tecnològica dedicada a la implantació de les TIC a empreses i administracions. La pregunta de fons que es discutia era: “Són les TIC el nos-

tre nínxol o paradís laboral del futur?” En aquest sentit, el més clar i contundent de tots els membres de la taula va ser Jacinto Estrecha, que va reconèixer que les seves empreses se senten còmodes implementant projectes sense la figura de l'arxiver, tot i que després va haver de matisar les seves paraules quan Ramon Alberch li va recordar el paper que els arxivers han tingut en projectes com SIGEDA. Però el que resulta evident és que aquestes empreses han après una part important de la nostra feina i són capaces de desenvolupar projectes pel seu compte o incorporant arxivers als seus equips, com va explicar Mario Yelamos.

En definitiva, que el tema de la Jornada, la crua realitat, era del tot encertat i que el prometedor estudi sobre el mercat laboral dels arxivers i les conclusions que n'anirem extraient entre tots seran una eina important d'anàlisi, denúncia i recerca de solucions per al sector, però hem de ser capaços de veure i anar més enllà de les solucions que serien comprensibles en una situació de normalitat, com el treball en organismes internacionals o els falsos paradisos neoliberals de mercat que porten aparellada la precarietat laboral en el seu ADN per a buscar alternatives reals i socialment acceptables. Això sí, els nous camins no els podem construir tots sols, cal que cerquem aliances en altres sectors professionals amb problemes similars i que plantejem la problemàtica en el seu conjunt, com a problema polític i de manca de democràcia que és, perquè si ho fem sectorialment estem condemnats al fracàs.

*Raül Aguilar Cestero és doctor en Història per la UAB i màster en Arxivística i Gestió Documental (ESAGED-UAB), treballador autònom en el món de la història, els arxius i la documentació.

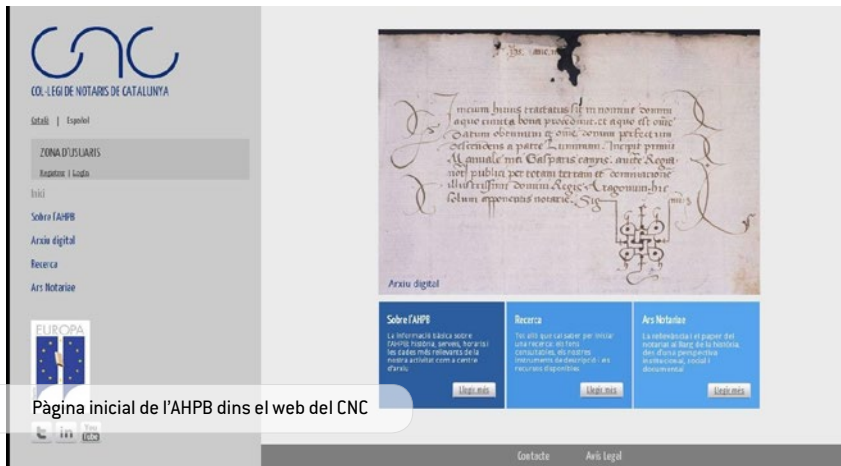
AURORA: l'Arxiu Digital de Protocols de Barcelona

Vicenç Ruiz

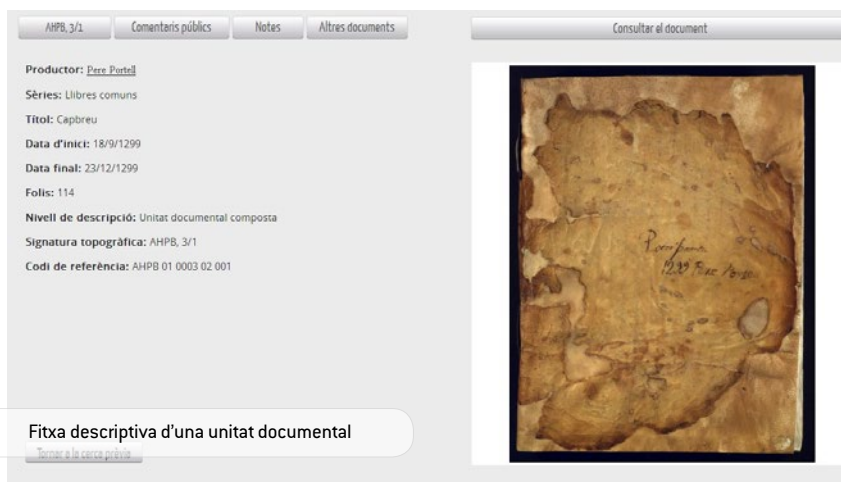
Gairebé coincidint amb el centenari del Decret, de 22 de maig de 1914, que per primera vegada reconegué normativament el valor històric del protocol notarial i el féu accessible als investigadors, el passat 12 de maig s'inaugurà el nou web

corporatiu del Col·legi de Notaris de Catalunya, en què trobem una secció dedicada a l'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona. Dins d'aquesta secció, destaca l'arxiu digital, format, de moment, per una part del protocol medieval barceloní.

El nom escollit per donar a conèixer el gestor documental que basteix l'arxiu digital de l'AHPB és Aurora. Amb aquesta tria, el Col·legi de Notaris de Catalunya ret un volgut homenatge a la coneguda obra inacabada de Rolandino de'Passag-

Pàgina inicial de l'AHPB dins el web del CNC

Fitxa descriptiva d'una unitat documental

geri. Així, si el príncep dels notaris utilitzà, per primer cop, l'Aurora el tenor literal de les fórmules documentals per a glossar i difondre el coneixement sobre l'*ars notariae*, aquesta nova Aurora té per objectiu principal, precisament, posar la variada tipologia d'instruments que inclou el protocol notarial barceloní a disposició dels investigadors, per tal de potenciar la recerca i el coneixement tant de la institució notarial com de la vida social i econòmica del passat, a la qual contribuï a dotar de seguretat jurídica.

Com dèiem, l'usuari hi trobarà una part del protocol medieval. En concret, s'han digitalitzat els volums dels notaris que començaren la seva actuació abans de 1451. Traduït en xifres concretes: 197 notaris, 3.336 dels 3.530 volums totals i 750.000 imatges. Els 3.530 volums han estat descrits, mitjançant una sèrie de camps basats en la NODAC, i, els digitalitzats, vinculats a la seva còpia en el gestor documental. D'aquests, inicialment es poden consultar per Internet 943 volums produïts pels primers 45 notaris amb fons suficientment íntegres per ser digitalitzats (l'últim, cronològicament, és

l'imprescindible Bernat Nadal]. En total, doncs, 190.000 imatges disponibles que, ja d'entrada, converteixen Aurora en l'arxiu digital notarial més important del món.

En tractar-se d'un fons documental de titularitat pública, l'accés a les imatges només podia ser lliure, sempre que l'usuari s'hagi instal·lat el *plug-in de djvu* (format de difusió triat per la relació entre qualitat d'imatge, pes i velocitat de descàrrega), que trobarà a la pàgina inicial de la secció. S'ha establert, però, un registre d'usuaris per tal d'oferir una sèrie de funcions 2.0 que, creiem, poden ser força útils per a la recerca i la creació d'una comunitat virtual pròpia. Així, un cop registrat, l'usuari veu que cada fitxa descriptiva d'unitat documental compta amb un espai de "Notes", una llibreta virtual on pot anar guardant les anotacions que cregui convenient fer a cada consulta, sense necessitat de tenir obertes altres aplicacions o programes al mateix temps. Òbviament, a aquestes notes només hi té accés l'usuari mateix i estan sempre disponibles en sessions futures. Igualment, compta amb un espai de "Comentaris públics", on pot alertar altres usuaris de notícies significatives

sobre cada volum. Aquests comentaris, amb l'aprovació prèvia de l'administrador, són visibles a la resta d'usuaris registrats, amb la qual cosa s'estableix una relació útil de comunicació. Finalment, en aquesta mateixa línia de crear comunitat, hi ha una darrera funció, "Altres documents", que informa d'altres volums que han estat consultats per usuaris que també han vist el volum que es consulta en aquell moment.

Tant els usuaris registrats com els que no ho estan poden cercar la documentació a través d'un grup de criteris bàsics (notari, sèrie, anys, signatura topogràfica), que responen al grau de descripció dels fons. No s'ha volgut oferir una cerca google-like, per concepte lliure, ja que els fons no s'han descrit a escala d'unitat documental simple. Com és fàcil imaginar, els centenars de milers d'assentaments notariais digitalitzats no han estat catalogats, ja que s'ha prioritzat, al llarg d'aquests anys, la descripció més general dels quaranta mil volums dels fons històrics. Aquesta cerca tant es pot fer a través d'un formulari com de manera dinàmica, amb una graella que, partint de tots els registres que hi ha a disposició, actualitza els resultats mentre l'usuari va definint els criteris. A la pàgina del cercador per formulari, a més, l'usuari pot triar la llengua de cerca entre el català, el castellà, l'anglès, l'italià i el francès. Es facilita així la navegabilitat per a investigadors internacionals amb la traducció del títol dels camps descriptius, els botons de comandament i diferents informacions puntuals.

Esperem que, de manera progressiva, es puguin posar a disposició dels usuaris un nombre més elevat de volums del protocol medieval, així com noves aportacions d'altres períodes. La voluntat de l'AHPB és que, en aquesta mateixa aplicació, es vagin dipositant els fons digitalitzats destinats a la lliure consulta, tot i ser conscients que no es podrà comptar amb la totalitat de l'inabastable protocol històric barceloní. Els quaranta mil volums que conformen el fons històric –així com els centenars que anualment s'hi aniran afegint– no fan viable la digitalització massiva. Més aviat, ajuden a entendre millor per què Aurora no tindrà caràcter inacabat, com la seva predecessora medieval, sinó caràcter inacabable, tal com fixen els principis de la continuïtat digital per a la preservació i difusió del patrimoni documental a través d'internet.

Visita a l'Arxiu de l'Orfeó Català - Palau de la Música Catalana

Rosa Maria Cruellas

L'AAC-GD ha recuperat, a través de la Vocalia d'Activitats, l'organització de visites guiades a diferents arxius i centres de documentació d'arreu del país. Felicitement, des d'aquestes línies, aquesta iniciativa que no solament permet el retrobament d'antics col·legues sinó també l'intercanvi de coneixement i d'experiències entre diferents centres d'arxiu.

Aquesta activitat ha iniciat el seu recorregut el 3 de juny amb la visita guiada a l'Arxiu de l'Orfeó Català - Palau de la Música Catalana i ha tingut un clar èxit de convocatòria.

La visita a l'actual Centre de Documentació de l'Orfeó Català (CEDOC), ubicat a la 5a planta del nou edifici adjacent al Palau, s'ha estructurat en dues parts i en dos grups. La primera part s'ha dedicat a la història del centre, Laura Espert ens ha explicat que la creació de la Biblioteca i de l'Arxiu està lligada a la creació del Palau de la Música i especialment a l'origen de l'Orfeó Català a finals del segle XIX.

Així també ens ha mostrat l'organització dels espais: recepció, consulta, biblioteca, dipòsit de compactes, zona de documents de reserva (manuscrits, tresors de l'arxiu). En el disseny de l'espai i dels mobles ens crida l'atenció el respecte a l'estètica i a l'estil modernista, la qual cosa fa sentir-nos en un espai i en un lloc molt agradables. Destaca, com a curiositat, el fet que s'hagi recuperat l'antiga

taula de juntes del Palau de la Música, que ara s'utilitza com a taula de consulta del centre.

Del contingut del fons cal subratllar, especialment, l'arxiu de partitures, tant impreses com manuscrites, amb autèntics tresors documentals de música medieval i renaixentista.

En la tasca habitual de catalogació dels documents, la Laura ens explica que encara es troben peces interessants i curioses. En conjunt, es tracta d'un ampli repertori musical amb més de quinze mil partitures de totes les èpoques.

A més conserven tota la col·lecció de programes de l'Orfeó Català i del Palau de la Música que progressivament es van digitalitzant per tal de facilitar l'accés a les consultes que reben dels seus usuaris. També es conserva una col·lecció molt important dels programes de concerts de l'Orquestra Ciutat de Barcelona i dels programes dels concerts de l'Orquestra Pau Casals al Palau.

Una altra part molt interessant del contingut de l'Arxiu està constituïda per les donacions de fons privats de compositors tan reconeguts com Juli Garreta, Anselm Clavé, Amadeu Vives, Pep Ventura, etc. Cal destacar també el fons fotogràfic amb més de vint mil registres.

Quant al contingut de la Biblioteca, amb més de quinze mil volums, destaquen els llibres sobre la història del Palau i l'Orfeó, monografies sobre biografies de

músics, primers diccionaris de música, col·leccions de revistes musicals, etc. Cal fer esment especial a les col·leccions de reserva procedents de donacions familiars, com per exemple, la procedent de la família de Francesc Pujol, primer bibliotecari de l'Orfeó, que va donar tota la seva biblioteca al centre.

Durant la segona part de la visita ens acompanya la responsable del CEDOC, Marta Grassot, que ens comenta el que suposà l'any 2012, un veritable punt d'inflexió en la gestió de l'Arxiu i la Biblioteca de l'Orfeó, i ens introdueix en el projecte actual del Centre de Documentació. És a partir d'aquest moment quan s'inicia la gestió documental de l'arxiu del Palau. La Marta ens explica que un dels objectius actuals del Centre de Documentació se centra en l'esforç per difondre els fons històrics a través de la digitalització i l'organització de les exposicions.

Un altre dels seus objectius estratègics és esdevenir un centre obert als investigadors i al públic en general. És en aquest sentit que Marta Grassot ens comenta l'interès per treballar en diverses iniciatives relacionades amb l'obertura del centre, com ara l'organització de visites guiades, la carta de serveis, etc.

Finalment, comparteix amb nosaltres i ens mostra una selecció d'exemples únics i singulars que conserva el CEDOC, els "tresors de la casa", tal com ella els

Grup d'arxivers durant la visita al Palau de la Música. Autora: Betlem Martínez

Detall del Palau de la Música. Autora: Betlem Martínez

anomena, entre els quals hi ha diversos manuscrits musicals dels segles XII, XIII i XV. Destaca, especialment, el full d'un "antifonari" del segle XII com a mostra de l'inici de l'escriptura musical. També ens mostra diversos exemples de partitures manuscrites enquadernades, dels segles XIII i XV, totes elles peces úniques. Algun exemple de música impresa perta-

nyent ja al període del Renaixement i, per acabar, algunes peces curioses, com ara les anomenades "Ensalades" de Mateu Fletxa.

Amb aquesta visita hem pogut copsar que el Centre de Documentació de l'Orfeó Català és un dels principals centres de referència especialitzat en el tractament de documentació musical de Catalunya i

peça ineludible per a l'estudi de la història de la música catalana.

Només ens cal agrair a les amfitriones de la visita la seva bona disposició i l'amabilitat amb què ens han acollit, i felicitar-les per la gran tasca que estan duent a terme a favor de la conservació i la difusió d'aquest singular patrimoni documental.

Jornada d'estudi: Fons Documentals per a l'Estudi del Període de la Guerra de Successió a Barcelona

Jordi Sacasas Segura*

El propassat dia 11 de juny, l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB) va organitzar una jornada d'estudi dedicada als fons documentals relacionats amb la Guerra de Successió. Amb el títol **Fons Documentals per a l'Estudi del Període de la Guerra de Successió a Barcelona**, va ser la darrera d'un seguit d'activitats que l'AHCB aportava a la celebració del 300 aniversari del setge de 1713-1714. La Jornada va resultar especialment intensa tant pel nombre d'assistents, que van superar les expectatives de l'AHCB, com pel nivell i la qualitat de les ponències presentades, i va oferir als estudiosos del període novetats molt interessants i, sobretot, un espai d'intercanvi i coneixença del tot fructífer.

Les ponències es van desenvolupar en tres blocs, dos al matí i un a la tarda. Els blocs del matí es van centrar en els fons documentals d'entitats i corporacions directament relacionades amb el procés bèl·lic i els de la tarda, en els fons de documentació complementària que representa la premsa i la imatge generada pel conflicte.

La presentació de la Jornada va anar a càrrec dels que més tard moderarien les ponències: Xavier Tarraubella, director de l'AHCB i coordinador de la Jornada, i Joaquim Borràs, arxiver en Cap de l'Ajuntament de Barcelona. Va tancar la presentació el coordinador dels actes del 300 aniversari per l'Ajuntament de Barcelona, Toni Soler, amb unes parau-

les d'encoratjament als investigadors a continuar la seva tasca més enllà de les celebracions del Tricentenari.

En acabar la presentació, s'iniciaren les ponències amb un primer bloc dedicat a la documentació d'institucions civils. La va seguir la ponència sobre els fons municipals, a càrrec del Dr. Torràs i Ribé, que va centrar la seva explicació en la documentació necessària per a entendre la difícil adaptació de les institucions a l'excepcionalitat de la guerra. Seguidament el Dr. Garcia Espuche va continuar amb les fonts que ha utilitzat en el seu interessant i prou conegut treball sobre la vida quotidiana a la Barcelona del set-cents. Els fons dels dos col·legis de notaris de la ciutat van ser el motiu de la ponència següent, que va anar a càrrec de Vicenç Ruiz Gómez, arxiver de l'Arxiu Històric de Protocols, que ens va oferir una visió molt clara de l'estructura i l'organització de l'estament notarial, tant del període bèl·lic com del de postguerra.

Després d'una petita pausa continuen les ponències amb les exposicions de la documentació d'institucions que potser han estat tradicionalment absents en la historiografia del moment: els fons eclesiàstics. La documentació conservada de Santa Maria del Pi, paradigma d'una gran jurisdicció parroquial d'aquell moment, que vaig exposar jo mateix, i la mirada del clergat regular, que va exposar Mercè Gras mitjançant la documentació conservada pels Carmelites Descalços, ens van oferir un molt bon treball sobre la percepció d'ensorrament que van tenir les comunitats religioses en acabar la guerra.

Inauguració de la jornada Fons Documentals per a l'Estudi de la Guerra de Successió. D'esquerra a dreta, Joaquim Borràs, Xavier Tarraubella i Toni Soler. Autor: Arxiu Històric de Barcelona

La documentació, ja més coneguda, de l'Hospital de la Santa Creu va concloure les ponències del matí. Adrià Cases ens va donar a conèixer la seva investigació sobre la contribució de l'Hospital en l'acolliment dels soldats de casa i de fora, i va deixar molt clar l'heroic esforç d'aquesta venerable institució.

Les ponències de la tarda van consistir en un aprofundit repàs d'un tipus de documentació complementària que ha estat molt utilitzada en la historiografia, però que potser no s'ha tractat mai gaire d'una manera monogràfica. En aquest sentit, Xevi Camprubí ens va parlar extensament de la premsa publicada durant el conflicte, tant pel que fa a la gran quantitat de propaganda pamfletària que hi va haver, com a les primeres publicacions periòdiques de notícies.

Santi Barjau, de l'AHCB, va abordar el tema de la imatge gràfica, molt abundant i de qualitat, que inclou molts treballs realitzats arreu d'Europa, cosa que evidencia l'interès internacional que va suscitar el procés bèl·lic. També amb una gran aportació de material de procedència internacional i principalment borbònic, la Dra. Rosa Alabrús del CEU centrà la seva ponència en les diverses cròniques publicades o manuscrites que es van succeir després de la caiguda de la ciutat. Finalment, el Dr. Agustí Alcoberro va concloure la Jornada amb l'aportació a la investigació que representen els dietaris i cròniques escrites a l'exili pels protagonistes dels fets, una font de gran importància per a entendre l'abast de la derrota des d'una perspectiva emotiva i personal.

En definitiva, una jornada d'alt nivell acadèmic que ens ha aportat noves línies de treball engrescadores i que ha donat veu a la documentació d'institucions poc conegudes encara. Una jornada que, i aquesta és una de les característiques que més m'ha interessat, ha posat de relleu la quantitat d'informació que hi ha i que cal compartir entre els investigadors, i la importància de la col·laboració, no oblidem que la Guerra de Successió i la caiguda de la ciutat de Barcelona van ser un procés que involucrà tota la ciutat i tota la seva vida, des del noble i el polític fins al menestral, el pagès, el metge i el soldat, les monges, els frares i els capellans.

*Jordi Sacasas Segura es arxiver i conservador del Museu i Tresor de la Basílica de Santa Maria del Pi

Girona 2014

Arxius i Indústries Culturals

Arxiu Municipal de Girona

Girona esdevindrà el mes d'octubre vinent, encara més si cap, una ciutat d'arxius, en tant que hi tindrà lloc el Congrés Internacional que, amb el nom *Arxius i Indústries Culturals*, farà coincidir tres importants cites: la 2a Conferència Anual del Consell Internacional d'Arxius, la 9a Conferència Europea d'Arxius i les 13s Jornades Imatge i Recerca.

El títol *Arxius i Indústries Culturals* expressa el tema central del Congrés, que vol ser una reflexió entorn del potencial de la documentació custodiada als arxius com a generadora de riquesa i proveïdora de recursos per a la creació i el consum de cultura entre la ciutadania.

A partir d'aquest tema central, les ponències i comunicacions s'han classificat en diverses categories, en funció de l'enfocament que segueixen: visió estratègica, accions i iniciatives concretes, portals web, accés a la informació, preservació digital, models de negoci, etc. Dins d'aquestes categories n'hi ha una

de dedicada al tractament i la difusió del patrimoni fotogràfic i audiovisual, aprofitant que enguany se celebra el 175è aniversari del naixement de la fotografia. A més, s'han organitzat tot un seguit de tallers en diverses llengües.

Les previsions de participació al Congrés són optimistes, atès el nombre de comunicacions rebudes per l'organització, que ha estat de 230 propostes procedents de trenta-set països diferents, de les quals, després de la valoració del comitè científic, se n'han acceptat 158. En aquest sentit, s'ha fet un gran esforç per donar cabuda al major nombre de comunicacions rebudes i, per això, les presentacions tindran tres tipologies diferents: les presentacions estàndard, amb una durada de 20 minuts i un debat posterior; els estudis de cas, que tindran una durada de 10 minuts, i els pòsters, també de 10 minuts, que tindran com a objectiu donar a conèixer les conclusions d'un determinat treball o recerca.

Aquestes presentacions es podran fer en sis llengües diferents: anglès (85), català (27), castellà (32), francès (9), alemany (4) i rus (1), un bon nombre de les quals comptaran amb traducció simultània. Tots els detalls del programa es poden consultar a la pàgina web del Congrés: <http://www.girona.cat/web/ica2014>

Paral·lelament, la ciutat ha programat diverses activitats culturals, entre les quals hi ha exposicions, conferències i un cicle de cinema, totes elles relacionades amb el tema del congrés i que us presentarem properament.

Girona 2014. Arxius i Indústries Culturals ha estat impulsat per l'Ajuntament de Girona a través del seu Arxiu Municipal i compta amb la col·laboració d'altres institucions i l'aportació de patrocinadors privats. Tots els actes del Congrés es duran a terme a l'Auditori Palau de Congressos de la ciutat entre els dies 10 i 17 d'octubre de 2014.

La proposta

Exposició “Els presos i el Port de Tarragona (1792-1884)” Magatzem 4 del Moll de Costa. Del 15 de maig al 27 de juliol de 2014

Coia Escoda

Amb el muntatge d'aquesta exposició, l'Arxiu del Port de Tarragona ha perseguit un objectiu que no és altre que la difusió del patrimoni portuari i marítim, tant material com documental, propòsit que és comú a tots els actes i activitats que organitzem.

Aquesta exposició és una continuïtat de l'obra que va guanyar l'any 2011 el IV Premi d'Investigació Port de Tarragona de Montserrat Gisbert Bel amb el títol *Els presos i el Port de Tarragona. Història de 92 anys de treballs forçats*, treball que posteriorment va ser publicat pel Servei de Publicacions del Port de Tarragona dins la “Col·lecció Saturnino Bellido”. El projecte d'aquesta exposició formava part també del treball premiat.

L'exposició ens proposa un recorregut al llarg de 92 anys d'història, un episodi per a moltes persones desconegut que

protagonitzaren un grup de presidiaris vinguts de diferents indrets de la Península. Un grup de persones que tenien en comú estar privades de llibertat per diferents causes i delictes, i que a iniciativa dels governants de l'època, que van trobar apropiada i oportuna la mesura, van passar a executar treballs forçats per a redimir les penes; això pel que fa al vessant més filantròpic de l'assumpte.

Òbviament hi hagué un component econòmic molt marcat i és que quan es començaren les obres del Port Modern de Tarragona l'any 1790, seguint el projecte recolzat per la monarquia de l'enginyer Apodaca, no hi havia encara personal contractat per a executar-les, per la qual cosa es va creure convenient utilitzar aquella mà d'obra, en principi barata, que estava ociosa en els penals i presidis repartits arreu de l'Estat espanyol.

Ben aviat es va veure que econòmicament la mesura era un fracàs absolut, perquè als presoners calia alimentar-los, vestir-los i proporcionar-los allotjament, i això tenia un preu elevat.

Malgrat tot, els presidiaris treballaren en les obres portuàries gairebé un segle, i aquesta és la base del discurs d'aquesta exposició, distribuïda en àmbits temàtics que tracten qüestions tan vitals com la vigilància, els diferents allotjaments on va residir la població penal, l'alimentació i el vestuari o els treballs que dugueren a terme, no només al port, sinó també en altres indrets de la ciutat.

Una vegada els dirigents portuaris s'adonaren de la despesa que comportava tenir els presidiaris i que els era més factible contractar personal lliure, la primera mesura que van prendre va ser anar reduint el nombre de presidiaris, que en

Exposició “Els presos i el port de Tarragona, 1792-1884”. Autora: Coia Escoda

alguns moments arribaren a la xifra de 600. El protagonista principal de la desaparició dels presidiaris va ser el director del Port, Saturnino Bellido, qui l'any 1884 en denuncià públicament l'anacronisme que representaven i la necessitat de prescindir dels presidiaris, no només per raons econòmiques, sinó també per raons humanitàries. El 13 d'octubre del mateix any es decretava una real ordre per la qual els presidiaris del port cessaven en l'execució dels treballs. El discurs de l'exposició s'acompanya de plànols, documents i imatges pre-

sentats, alguns, en format digital i també molts originals exposats en vitrines; cartes, oficis, llistes de presos, llibres d'actes i de comptes que principalment procedeixen de l'Arxiu del Port, però també d'altres centres de la ciutat. Amb aquesta mostra hem iniciat el que podríem anomenar l'exposició 2.0, és a dir, que a banda del que es pot veure *in situ* també hi ha una pàgina de Facebook, un blog i una proposta d'itinerari per la ciutat, que pot ser virtual, a través d'un codi QR, o presencial, amb els llocs que tenen a veure amb el presidi; eines que

utilitzarem per a donar informació i dinamitzar-la.

Així mateix, quan l'exposició es tanqui el 27 de juliol, totes aquestes eines 2.0 (l'enllaç al blog i la pàgina de Facebook, les imatges de l'exposició, els textos, l'audiovisual i l'itinerari) es publicaran a la pàgina web perquè perduri en el temps.

Fins al 27 de juliol, tots els diumenges hi ha visites guiades gratuïtes a les 12 del migdia, una manera de saber amb més detall què ens depara aquesta exposició.

De l'arxiu a l'arxiver

Oriol Casanovas i López Arxiu Provincial de l'Escola Pia de Catalunya

Vaig començar com la majoria dels que ens hem acabat dedicant-nos als arxius, estudiant Història a la universitat, en el meu cas a la UAB. La meua primera presa de contacte amb el món dels arxius es va produir ja en els primers cursos, quan vaig conèixer el Centre d'Estudis Històrics de Terrassa, estretament vinculat a l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa. Allà ens vam trobar un grup de joves estudi-

ants d'Història, entre els quals hi havia el president i vicepresident de la Junta actual de l'Associació, en Joan Soler i en Vicenç Ruiz. Tots plegats, amb el mestratge de l'arxiver Pere Puig i Ustrell, ens vam introduir en la recerca històrica a escala local. La relació amb el Centre d'Estudis va durar força anys i fins i tot vaig formar part de la Junta. Al llarg d'aquells anys van anar apareixent oportunitats

per fer petites contribucions a la història local, fins i tot en forma de monografies com les que vaig redactar el 1998 sobre la història del sardanisme, el 2004 sobre el cos de bombers terrassencs i el 2008 sobre el Club Natació Terrassa, les dues darreres redactades conjuntament amb altres historiadors. Finalitzada la carrera d'Història i després d'una petita experiència laboral en el camp de l'ensenyament, vaig continuar fent durant força temps algunes col·laboracions amb l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa. També vaig conèixer el gran arxiu de l'Audiència Provincial de Barcelona en una altra feineteta temporal. Amb la intenció d'encarar el futur laboral en l'àmbit dels arxius vaig cursar un postgrau sobre gestió d'arxius que oferia la Fundació Universitària del Bages i un parell d'anys més tard, la llicenciatura de Documentació a la UAB, de la primera promoció de la qual vaig formar part. Però, tot i això, la meua trajectòria professional no ha estat sempre vinculada als arxius. Mentre estudiava Documentació vaig alternar les col·laboracions amb l'Arxiu Comarcal amb unes beques de formació en catalogació a la Biblioteca de Catalunya i treballs temporals en l'àmbit bibliotecari. Aquesta formació també ha estat important, ja que actualment tre-

ballo en un centre en què ha és important tenir coneixements de biblioteconomia a més dels d'arxivística. Després d'una etapa professional en una editorial, finalitzat abruptament amb l'inici de la crisi, vaig tornar als arxius, primer amb una col·laboració de mig any al Consell Català de l'Esport i finalment al lloc on actualment treballa des de ja fa cinc anys, l'Arxiu Provincial de l'Escola Pia de Catalunya.

Es tracta d'un arxiu eclesiàstic d'accés públic, però amb característiques pròpies. Els fons que conservem tracten de la història pròpia de la institució, de les seves escoles i comunitats religioses i de les persones que hi han estudiat, així com dels religiosos, reunits aquests en la secció de fons personals. Per extensió, és també un arxiu d'interès per a la història de la pedagogia catalana i de les localitats on s'han establert els escolapis. També conservem alguns fons d'origen no escolapi que han arribat a l'arxiu per

donatiu o cessió. L'arxiu allotja la Biblioteca Provincial, especialment interessant és la secció antiga, provinent dels fons de les antigues biblioteques dels col·legis. Actualment, s'està catalogant aquest fons i es pot consultar en línia gràcies a un conveni amb el CBUC. Són també d'especial interès les col·leccions d'exàmens públics, materials didàctics i llibres de text aplegades per les escoles des del segle XVIII.

Recentment, hem iniciat la digitalització d'una revista produïda per una entitat cultural vinculada a l'Escola Pia entre 1891 i 1931 per al repositori digital ARCA. Així mateix, fem tasques de difusió amb el blog sobre història de l'Escola Pia catalana i altres informacions de l'arxiu, i col·laborem amb l'àrea pedagògica en projectes didàctics com la commemoració del 1714. Entre els nostres projectes hi ha, a curt termini, oferir accés obert al catàleg des del web. Treballa juntament

amb l'arxiver provincial Joan Florensa, i comptem amb algunes col·laboracions temporals. També formem estudiants universitaris en l'assignatura de *pràcticum*.

Habitualment rebem transferències de les escoles i fundacions, del Secretariat de les institucions escolars i la cúria provincial, a més de fons personals. Encara no hem pogut establir un calendari regular de transferència per a totes les unitats i sovint les entrades arriben de manera informal, poc programada. En l'àmbit de les organitzacions privades crec que ara una de les preocupacions del arxivers hauria de ser poder garantir la conservació dels documents digitals a llarg termini, identificar-ne el valor patrimonial i aconseguir conscienciar l'organització de la necessitat d'integrar l'arxiu en el cicle vital de la documentació des del seu origen, no només al final.

La Junta informa

Sessió 5/2014

- Explicació de l'estat de tresoreria i de l'estat de comptes de la Junta d'Estudi i Debat 2014.
- Exposició dels projectes i activitats en què estan treballant les vocalies de Didàctica, Formació i Publicacions.
- Explicació de l'estat de desenvolupament del Pla de Màrqueting de l'AAC-GD.

- Exposició de les activitats dutes a terme per la Vocalia de Comunicació en la millora de la pàgina web.
- Exposició, per part de les vocalies de Recerca i Treball, de les principals conclusions de l'*Estudi sobre el mercat laboral dels arxivers catalans* i de com es desenvoluparà l'Observatori.
- Explicació de l'estat en què es troba

la tramitació de la Llei de transparència i bon govern al Parlament de Catalunya.

Moviments de socis

Altes: 0

Baixes: 0

Canvis de condició: 0

COMPOSICIÓ DE LA JUNTA

Presidència

Joan Soler Jiménez
president@arxiviers.com

Vicepresidència

Vicenç Ruiz Gómez
vicepresident@arxiviers.com

Secretaria

Josep Ribas Solà
secretaria@arxiviers.com

Tresoreria

Marta Munuera Bermejo
tresoreria@arxiviers.com

Vocalia de Relacions Institucionals

Dolors Visa Oró
relacionsinstitucionals@arxiviers.com

Vocalia de Treball

Sara Folch de la Fuente
treball@arxiviers.com

Vocalia de Serveis

Juanjo Vas Rafael
serveis@arxiviers.com

Vocalia d'Activitats

Betlem Martínez Raduà
activitats@arxiviers.com

Vocalia de Recerca

Jordi Serra Serra
recerca@arxiviers.com

Vocalia de Difusió

Mònica Sesma Siuraneta
difusio@arxiviers.com

Vocalia de Comunicació

Olga Tàpias Sánchez
comunicacio@arxiviers.com

Vocalia de Didàctica

Núria Batlle Cabello
didactica@arxiviers.com

Vocalia de Publicacions

Gerard Mercadé Pié
publicacions@arxiviers.com

Vocalia de Formació

Carles Quevedo García
formacio@arxiviers.com

HORARI D'ATENCIÓ

Suport administratiu:

Mària Funés

Dilluns i dijous: de 15 a 19 h
Dimarts, dimecres i divendres:
de 9 a 15 h

BÚSTIA DE SUGGERIMENTS

Edita

Associació d'Arxivers-Gestors de Documents de Catalunya
Rocafort, 242 bis, 1r.
08029 Barcelona
Tel. i fax: 934 19 89 55
associacio@arxiviers.com
www.arxiviers.com

Coordinació

Gerard Mercadé

Consell de redacció

Irene Brugués
Montserrat Flores
Olga Garcia
Arnau Guardiola
Santi Lopera
Gerard Mercadé
Mònica Sesma
Jonàs Suárez

Disseny i maqueta

Disseny Visual

Dipòsit Legal: 292/89
ISSN: 0214-6924

